

POSTANOWIENIE

25 września 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Dariusz Pawłyszcz

na posiedzeniu niejawnym 25 września 2024 r. w Warszawie

w sprawie z powództwa R. Sp. z o. o. w P.

przeciwko J. R.

o zapłatę,

na skutek skargi kasacyjnej J. R.

od wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie z 10 sierpnia 2022 r., I AGa 12/22,

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od J. R. na rzecz R. Sp. z o.o. w P. 2700 (dwa tysiące siedemset) zł kosztów postępowania kasacyjnego;**
- 3. przyznaje r. pr. M. D. od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego w Krakowie 3321 (trzy tysiące trzysta dwadzieścia jeden) zł kosztów nieopłaconej pomocy prawnej w postępowaniu kasacyjnym podwyższonych o kwotę podatku od towarów i usług.**

UZASADNIENIE

Nakazem zapłaty z 14 lipca 2020 r. Sąd Okręgowy w Warszawie zasądził na rzecz powodowego sprzedawcy ceny sprzedanych towarów solidarnie od pozwanych: kupującego oraz prezesa kupującego, który poręczył weksel niepełny wystawiony przez kupującego. Wyrokiem częściowym z 5 listopada 2021 r., IX GC 191/21, Sąd Okręgowy w Krakowie uchylił nakaz zapłaty i oddalił

powództwo w stosunku do poręczyciela. Sąd ten uznał, że deklaracja wekslowa obejmuje ceny towarów sprzedanych przez powoda przed wydaniem weksla niezupełnego, co miało miejsce 13 grudnia 2017 r., a tym samym poręczyciel nie poręczył zapłaty ceny towarów sprzedanych później.

Na skutek apelacji sprzedawcy Sąd Apelacyjny w Krakowie wyrokiem zaskarżonym skargą kasacyjną zmienił wyrok Sądu pierwszej instancji i utrzymał w mocy nakaz zapłaty w stosunku do poręczyciela.

Sąd drugiej instancji uznał, że z użycia słowa „sprzedane” w deklaracji wekslowej nie można wyprowadzać wniosku, iż dotyczy ono tylko towarów sprzedanych do dnia wręczenia weksla. W pkt 3 deklaracja stwierdza, że do wypełnienia weksla może dojść w razie opóźnienia w zapłacie należności za pobrany towar, co świadczy o tym, że zabezpiecza ona należności przyszłe. Przed 13 grudnia 2017 r. strony nie współpracowały ze sobą i nie istniały żadne zobowiązania, których realizację mógłby zabezpieczać weksel.

Pozwany poręczyciel wniósł o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania ze względu na:

1) oczywistą zasadność zarzutu nieprawidłowej interpretacji deklaracji wekslowej przez przyjęcie, że weksel zabezpieczał także umowy sprzedaży, które dopiero miały zostać zawarte,

2) wystąpienie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, czy dokonując interpretacji treści oświadczenia woli można całkowicie pominąć kryterium zgodnego zamiaru stron i odwołać się tylko do treści oświadczenia, czy też *a contrario* sąd zobligowany jest podjąć starania celem ustalenia faktycznego zamiaru osób składających oświadczenie, czyli czy sąd winien w pierwszej kolejności interpretować umowę zgodnie z art. 65 § 2 k.c., czy pominiwszy go może opierać się wyłącznie na jego art. 65 § 1 k.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zarzut niewłaściwej interpretacji deklaracji wekslowej nie może być oczywiście uzasadniony, ponieważ skarżący nie wskazał konkurencyjnej interpretacji. Twierdzenie, że deklaracja dotyczyła już istniejących zobowiązań kupującego z tytułu ceny, tylko pozornie wskazuje inną możliwą interpretację

deklaracji. Skoro przed podpisaniem deklaracji kupujący nic jeszcze nie kupił od powodowego sprzedawcy, to deklaracja nie mogła dotyczyć już istniejących zobowiązań.

Art. 65 § 2 k.c. stosuje się, jeżeli dosłowne brzmienie umowy nie oddaje wiernie zgodnego zamiaru stron i cel umowy. Ponieważ jest wykluczone, aby deklaracja dotyczyła nieistniejących zobowiązań powstałych przez jej podpisaniem, w sprawie nie występują konkurencyjne interpretacje deklaracji wekslowej, a tym samym nie występuje przedstawione zagadnienie prawne.

Ponieważ nie zachodzą podniesione podstawy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, wnioski o jej przyjęcie podlegają oddaleniu na podstawie art. 398⁹ k.p.c.

Na podstawie art. 98 k.p.c. powodowi przysługuje od skarżącego zwrot kosztów sporządzenia odpowiedzi na skargę kasacyjną w wysokości stawki minimalnej określonej w stosowanym odpowiednio § 10 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Min. Sprawiedl. w sprawie opłat za czynności adwokackie.

Za sporządzenie i wniesienie skargi kasacyjnej pełnomocnikowi skarżącego przysługują koszty nieopłaconej pomocy prawnej w wysokości określonej w § 4 ust. 1 i 3, § 8 pkt 6 oraz § 16 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu. Na podstawie art. 179 § 1 k.r.o. *per analogiam* koszty te obciążają jednostkę organizacyjną Skarbu Państwa, która ustanowiła pełnomocnika z urzędu.

[SOP]

[ms]

